

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

ВИПУСКНА РОБОТА

на тему:

«Організація та реалізація заходів щодо забезпечення пожежної безпеки місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування.»

слухача з короткострокового підвищення кваліфікації з питань цивільного захисту

10-КПК/НМЦ

викладач обласних та міста Івано-Франківська курсів
удосконалення керівних кадрів

Осипчук Микола Васильович

Перевірив: _____
(посада, вчений ступінь (звання), прізвище, ініціали)

КИЇВ 2018

Зміст

Вступ	3
I. Порядок утворення та функціонування місцевої пожежної охорони, добровільних пожежних дружин	6
II. Заходи щодо недопущення або мінімізації пожеж в природних екосистемах.	14
Висновки	21
Список літератури	22

Вступ

Результативність практичної діяльності ОМС у сфері ЦЗ на чинній законодавчо-правовій основі не відповідає очікуванням і сучасним потребам

суспільства. Наприклад, якщо взяти окрему об'єднану територіальну громаду (далі-ОТГ) і провести аналіз тих змін то вже можна зробити певні висновки.

Очікувалось, що децентралізація дасть можливість суттєво поліпшити якість надання членам територіальних громад, насамперед сільським і селищним, гарантованих державою якісних послуг у сфері безпеки життєдіяльності, пожежної і екологічної безпеки та протидії НС. В Законах України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», «Про місцеве самоврядування в Україні» прописано, що єдиною посадовою особою місцевого самоврядування, яка буде представляти інтереси жителів села буде староста.

Мета цих законів має далекосяжні та гарні цілі, проте на етапі становлення питання цивільного захисту громад залишаються повністю нерегульованими. Незрозуміло яким чином староста буде захищати свою громаду від надзвичайних ситуацій, якщо в положенні про старосту не будуть відображені ці питання. А саме головне, хто буде нести відповідальність у випадку невиконання основних правил по забезпеченню безпеки громадян від НС (протипожежне водопостачання, оповіщення тощо).

На даний час проблема врегулювання повноважень ОМС особливо в частині відповідальності посадових осіб місцевого самоврядування за діяльність або бездіяльність в сфері цивільного захисту, що призвела або може призвести до загибелі, людей дуже **актуальна**. Якщо за порушення правил пожежної безпеки стаття 270 кримінального кодексу чітко та недвuzначно тлумачиться, то відповідальність за порушення законодавства в сфері цивільного захисту (ст. 140 Кодексу Цивільного захисту) не знайшла відображення в відповідних законах. 25 січня 2017 року на засіданні Кабінету Міністрів України розглядалися питання щодо реформування системи Державної служби України з надзвичайних ситуацій. Розроблено Стратегію, яка сприятиме створенню сучасної ефективної системи запобігання надзвичайним ситуаціям та профілактики пожежам. Строк реалізації цієї стратегії розрахований на 3 роки. Вплив регіональної та державної влади, у сфері контролю за дотриманням норм і правил техногенної та пожежної безпеки, на ОМС дуже мінімальний, носить

рекомендаційних характер і як наслідок для виконавчих органів ОМС питання ЦЗ стоять останніми пунктами.

При подальшому реформуванні і прийнятті законів про префектури на мою думку потрібно не допустити прогалин в законодавстві, щоб всі вигоди децентралізації не обернулися населенню глобальним всплеском надзвичайних ситуацій та масової загибелі людей внаслідок цих НС.

Для закріплення повноважень регіонів та розширення повноважень ОТГ насамперед необхідно внести зміни до закону про об'єднані територіальні громади, кримінальний кодекс, з урахуванням відкоригованої нормативно-правової бази з питань цивільного захисту.

Виходячи з вищезазначеного, **метою дослідження** є шляхи реалізації повноважень ОМС у сфері ЦЗ з найбільш важливих питань.

Задачі дослідження:

- 1) Визначити основні механізми реалізації повноважень ОМС у сфері ЦЗ;
- 2) Дослідити важливі аспекти реалізації повноважень ОМС за допомогою чинної нормативно-правової бази та перспективи вдосконалення нормативно-правової бази ЦЗ в розділі повноважень ОМС під час реформування ОМС;
- 3) Обґрунтувати вирішення завдань з удосконалення діяльності ОМС у сфері ЦЗ, акцентуючи увагу на діючих нормативно-правових документах, які обов'язково повинні знайти відображення під час змін у діючому законодавстві;

Об'єкт дослідження – реалізація повноважень ОМС у сфері ЦЗ.

Предмет дослідження – шляхи удосконалення реалізації повноважень ОМС у сфері ЦЗ.

Методи дослідження: метод синтезу та аналізу, системний підхід.

I. Порядок утворення та функціонування місцевої пожежної охорони, добровільних пожежних дружин.

Нині в нашій країні функціонує 986 пожежно-рятувальних підрозділів чисельністю 36 тисяч осіб і 1,1 тисяча місцевих пожежно-рятувальних підрозділів чисельністю близько 6 тисяч осіб.

Для своєчасного та ефективного гасіння пожеж в нашій країні бажано мати до 300 тисяч вогнеборців. Досягнути такої кількості можливо лише за рахунок створення об'єднаними територіальними громадами місцевих пожежних команд (додатково більше 1 тисяча 300 команд) та розвитку руху добровільних пожежних (близько 20 тисяч осіб).

Гасіння пожеж має здійснюватись спільними зусиллями підрозділів місцевої пожежної охорони, добровільних пожежних команд та пожежно-рятувальних підрозділів ДСНС.

Місцеві пожежно-рятувальні підрозділи рекомендується створювати з урахуванням можливих ризиків, стану доріг, чисельності населення тощо таким чином, щоб прибуття до місця виклику від місця дислокації становило не більше ніж 20 хвилин.

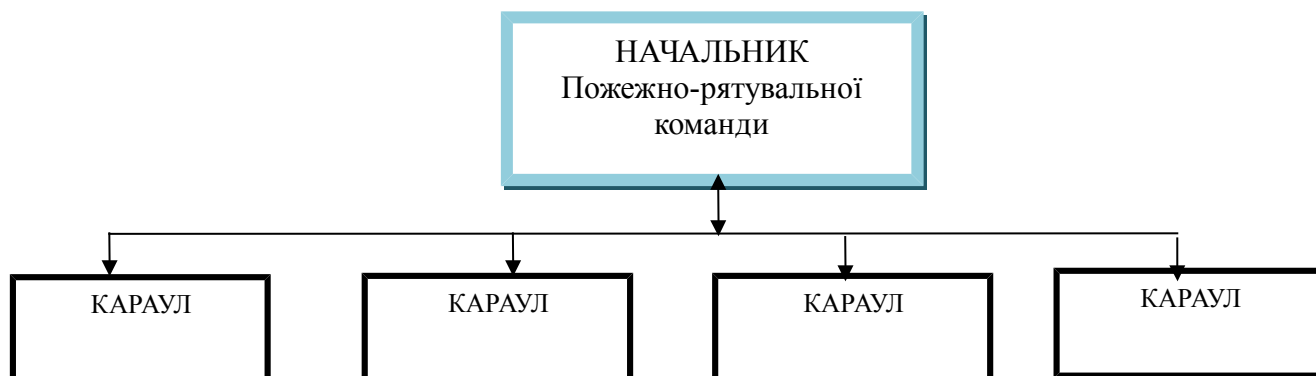
Основним завданням підрозділів місцевої пожежної охорони є рятування людей і проведення першочергових заходів щодо гасіння пожеж. Якщо виявляється, що місцевий пожежно – рятувальний підрозділ не в змозі самостійно погасити пожежу, старша посадова особа місцевого підрозділу негайно викликає наближчі місцеві або державні підрозділи для надання допомоги в гасінні.

З метою розміщення працівників, пожежної техніки і обладнання, створення умов для цілодобового несення служби, обслуговування техніки будується або виділяється пожежне депо, підрозділ місцевої пожежної охорони забезпечується засобами телефонного і радіозв'язку, відповідним технічним обладнанням.

Працівники підрозділів місцевої пожежної охорони проходять підготовку в навчальних закладах ДСНС України.

Пожежні депо, як правило, повинні бути розраховані не менше, ніж на 2 виїзди і мати не менше, ніж 2 пожежних автомобілі, у тому числі 1 резервний.

Примірна структура місцевої пожежно-рятувальної команди ОТГ.

Керівник підрозділу місцевої пожежної охорони погоджує свою роботу з радою об'єднаної територіальної громади.

Організація служби чергових змін підрозділу місцевої пожежної охорони та організація робіт щодо гасіння пожеж здійснюється відповідно до вимог нормативно-правових актів, якими керуються у державних пожежно-рятувальних підрозділах.

Працівники підрозділу місцевої пожежної охорони мають право:

- під час гасіння пожеж на безперешкодний доступ до всіх житлових, виробничих та інших приміщень, будівель на території, а також на вжиття будь-яких заходів з метою рятування людей, запобігання поширенню вогню та ліквідації пожежі;
- одержувати від посадових осіб підприємств, установ, організацій та власників відповідних об'єктів при виконанні робіт із гасіння пожеж та ліквідації аварій відомості про наявність у будівлях та приміщеннях людей, вибухових та пожежонебезпечних матеріалів, а також інші необхідні відомості;
- за дорученням органів виконавчої влади об'єднання територіальної громади здійснювати у межах своєї компетенції контроль за додержанням протипожежних вимог у населених пунктах та на об'єктах, розташованих на території обслуговування;
- брати участь у розслідуванні пожеж та їх наслідків.

Працівники підрозділу місцевої пожежної охорони забезпечуються спеціальним (форменим) одягом, спорядженням та засобами індивідуального захисту за нормами, передбаченими для особового складу державних пожежно-рятувальних підрозділів.

До складу чергових змін підрозділу місцевої пожежної охорони можуть включатися члени команд добровільної пожежної охорони, які пройшли відповідну підготовку.

Фінансування і матеріально-технічне забезпечення підрозділу місцевої пожежної охорони здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів об'єднання територіальних громад, коштів суб'єктів господарювання, а також членських внесків, дотацій, прибутку від провадження господарської діяльності, прибутку від майна добровільної пожежної охорони, дивідендів, надходжень від страхових компаній, пожертвувань юридичних та фізичних осіб, інших джерел, не заборонених законодавством.

Працівники підрозділу місцевої пожежної охорони підлягають обов'язковому особистому страхуванню відповідно до Закону України “Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування” та мають право на інші види соціального захисту відповідно до законодавства.

Забезпечення функціонування підрозділів добровільної пожежної охорони

Пожежно-рятувальні підрозділи добровільної пожежної охорони створюються:

за рішенням територіальної громади – з числа жителів відповідного населеного пункту;

за рішенням керівника суб'єкта господарювання – з числа його працівників.

Основними завданнями пожежно-рятувальних підрозділів добровільної пожежної охорони є забезпечення пожежної безпеки, запобігання виникненню пожеж та нещасних випадків на них, гасіння пожеж, рятування людей, а також надання допомоги у ліквідації наслідків інших надзвичайних ситуацій.

Пожежно-рятувальні підрозділи добровільної пожежної охорони утворюються як:

пожежна дружина – підрозділ, забезпечений пожежними мотопомпами та/або первинними засобами для гасіння пожеж;

пожежна команда – підрозділ, забезпечений пожежними автомобілями або іншою необхідною технікою для гасіння пожеж.

Пожежно-рятувальні підрозділи добровільної пожежної охорони відповідно до покладених на них завдань:

- проводять заходи із запобігання виникненню пожеж;
- здійснюють гасіння пожеж, проводять евакуацію людей та матеріальних цінностей, заходи для мінімізації або ліквідації наслідків пожеж, зокрема разом з підрозділами державної, відомчої та місцевої пожежної охорони;
- проводять заходи для постійного підтримання своєї готовності;
- інформують територіальний орган ДСНС України про факти виникнення пожеж і порушення вимог пожежної безпеки;
- вживають заходів для широкого інформування громадськості про причини виникнення пожеж та їх небезпеку, порядок дій у разі виникнення пожежі:
- проводять серед працівників підприємств, установ, організацій та громадян роботу з дотримання правил пожежної безпеки, підбір осіб, які бажають стати членами добровільної пожежної охорони;
- вносять органам місцевого самоврядування, що їх утворили, пропозиції щодо забезпечення пожежної безпеки;
- беруть участь у проведенні оглядів-конкурсів протипожежного стану; разом з територіальними органами ДСНС України, органами освіти, молодіжними організаціями заходів з утворення та організації роботи дружин юних пожежників; разом з територіальними органами ДСНС України перевіряють протипожежний стан об'єктів.

Пожежно-рятувальні підрозділи добровільної пожежної охорони мають право:

- на отримання від місцевих органів влади, суб'єктів господарювання та аварійно-рятувальних служб, що працюють у зоні надзвичайної ситуації,

інформації, необхідної для проведення допоміжних робіт із запобігання виникненню та ліквідації наслідків надзвичайної ситуації;

- на безперешкодний доступ на об'єкти суб'єктів господарювання і їх територію для проведення допоміжних робіт із запобігання виникненню та ліквідації наслідків надзвичайної ситуації;

- вимагати додержання заходів безпеки від усіх осіб, які перебувають у зоні надзвичайної ситуації.

Чисельність та склад пожежно-рятувальних підрозділів добровільної пожежної охорони визначається органом місцевого самоврядування з урахуванням пожежної небезпеки та природно-техногенних загроз для життєдіяльності населення на території спроможних територіальних громад.

Фінансування і матеріально-технічне забезпечення пожежно-рятувальних підрозділів добровільної пожежної охорони здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів та коштів суб'єктів господарювання, а також членських внесків, дотацій, прибутку від провадження господарської діяльності, прибутку від майна добровільної пожежної охорони, дивідендів, надходжень від страхових компаній, пожертвувань юридичних та фізичних осіб, інших джерел, не заборонених законодавством.

З метою забезпечення діяльності пожежно-рятувальних підрозділів добровільної пожежної охорони органи місцевого самоврядування і суб'єкти господарювання надають у тимчасове користування будинки, споруди, приміщення, засоби зв'язку, засоби цивільного захисту на період виконання ними завдань за призначенням.

Членом добровільної пожежної охорони на добровільних засадах може бути особа, яка досягла 21-річного віку і здатна за своїми здібностями та станом здоров'я виконувати покладені на неї обов'язки, проживає на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

Члени добровільної пожежної охорони підлягають обов'язковому особистому страхуванню відповідно до Закону України "Про страхування".

Створення добровільної пожежної охорони органами місцевого самоврядування має проводитись відповідно до Порядку функціонування добровільної пожежної охорони затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2013 року N 564.

У загальноосвітніх навчальних закладах, дитячих таборах можуть створюватися дружини юних рятувальників-пожежних відповідно до законодавства України.

Розмір та умови виплати винагороди членам пожежної дружини (команди) встановлюються відповідно до частини третьої статті 126 Кодексу цивільного захисту України.

Основними завданнями пожежно-рятувальних підрозділів добровільної пожежної охорони є забезпечення пожежної безпеки, запобігання виникненню пожеж та нещасних випадків на них, гасіння пожеж, рятування людей, а також надання допомоги у ліквідації наслідків інших надзвичайних ситуацій.

Пожежні дружини (команди) поділяються на такі категорії:

пожежні дружини:

- першої категорії, що забезпечуються пожежними мотопомпами та первинними засобами для гасіння пожеж;
- другої категорії, що забезпечуються первинними засобами для гасіння пожеж;

пожежні команди:

- першої категорії, що забезпечують цілодобове чергування диспетчерів, водіїв пожежних машин та караульних у пожежних депо;
- другої категорії, що забезпечують цілодобове чергування диспетчерів та водіїв пожежних машин з перебуванням інших караульних за місцем роботи (навчання) або місцем проживання;
- третьої категорії, що забезпечують цілодобове чергування диспетчерів з перебуванням інших караульних (у тому числі водіїв пожежних машин) за місцем роботи (навчання) або місцем проживання.

Примірний порядок дій підрозділів добровільної пожежної охорони

Негайно поінформувати про пожежу чергову службу виконавчого органу ради об'єднаної територіальної громади. При цьому необхідно назвати точну адресу, кількість поверхів, місце виникнення пожежі, наявність людей, а також своє прізвище.

Повідомити оперативно-чергову (чергову, диспетчерську) службу територіального органу ДСНС України та відповідно до плану залучення сил і засобів на гасіння пожежі або ліквідації наслідків надзвичайної ситуації здійснити залучення державних пожежно-рятувальних підрозділів.

Керівник пожежно-рятувального підрозділу добровільної пожежної охорони особисто очолює керівництво гасінням пожежі до прибуття підрозділів пожежно-рятувальної служби;

На місці виклику вжити всіх можливих заходів щодо рятування людей, гасіння пожежі евакуації матеріальних цінностей з використанням наявних сил та засобів цивільного захисту;

Викликати за потреби медичну та інші спеціалізовані служби цивільного захисту;

Організувати зустріч підрозділів пожежно-рятувальної служби, залучивши для цього особу, яка знає розташування під'їзних шляхів і джерел протипожежного водопостачання;

Забезпечити захист людей, які беруть участь у гасінні пожежі, від можливих обвалів будівельних конструкцій, уражень електричним струмом, отруєння, опіків;

Організувати за потреби відключення електроенергії, зупинення апаратів, пристроїв, систем вентиляції та здійснити інші заходи, спрямовані на запобігання поширенню вогню;

Доповісти після прибуття на місце пожежі керівнику підрозділу пожежно-рятувальної служби відомості про кількість, стан і місце перебування людей, проведення рятувальних дій та заходи, що вживаються для ліквідації пожежі

II. Заходи щодо недопущення або мінімізації пожеж в природних екосистемах.

Підвищення температури повітря та суха погода призводять до значного висушування ґрунту і створення надзвичайної пожежної небезпеки. Невеличка іскра чи жаринка може призвести до масштабної пожежі у природних екосистемах та завдати великих матеріальних збитків державі.

Причинами виникнення пожеж у природних екосистемах можуть бути – кинутий недопалок або сірник, розведення багаття і необережне поводження з ним, роботи в лісових масивах та на відкритих територіях (утилізація сміття, будівництво і т.д.), залишені в лісі скляні пляшки та інші матеріали, випалювання трави на лісових галявинах. У 90% випадків причина виникнення таких пожеж – людина.

Дим при горінні екосистем - їдкий, темний, густий, алергіки від нього дуже страждають. При спалюванні трави у місті, вздовж автодоріг у повітря потрапляють солі важких металів, які осіли на траві та листі. Такий дим, зазначають фахівці, просто отруйний. А якщо уявити, скільки з травою згорає викинутих у неї пластикових пляшок і поліетиленових пакетів, то страшно уявити, чим ми дихаємо. Вчені довели, що в димі від багаття міститься у 350 разів більше бензапірену, ніж у сигаретному димі. І що з димом у повітря вивільняються діоксини - одні з найотруйніших для людей речовин.

Заходи щодо недопущення або мінімізації пожеж в природних екосистемах розглянемо виходячи із засідання обласної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій від 25.05.2017 року (протокол № 5). Відповідно до документа, головам ОТГ, міським головам необхідно:

Ужити невідкладних заходів щодо запобігання виникненню в екосистемах області пожеж, недопущення проведення масових заходів у місцях із підвищеною пожежною небезпекою та місцях, що не пристосовані до проведення таких заходів.

Забезпечити оперативність та безперебійну роботу оперативних штабів з координації дій та мінімізації можливих негативних наслідків надзвичайних ситуацій, пов'язаних з пожежною небезпекою, взяти під особистий контроль їх роботу. Забезпечити належну координацію і взаємодію органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій з питань запобігання виникненню пожеж та їх наслідків.

Організувати у взаємодії з підприємствами Держлісагентства України та іншими лісокористувачами цілодобовий моніторинг ситуації у природних екосистемах, забезпечити оперативне залучення всіх необхідних сил та засобів для гасіння загорань на ранніх стадіях їх виникнення.

Вживати заходів щодо залучення до гасіння служб цивільного захисту, підприємств, організацій, власників і орендарів земельних ділянок, торфовищ, лісокористувачів та місцевого населення.

Ввести на період високого та надзвичайно високого класів пожежної небезпеки тимчасові обмеження на відвідування населенням лісових масивів і в'їзд до них автотранспортних засобів.

Забезпечити здійснення заходів щодо:

- цілодобового контролю з охорони і захисту лісів, активізації роботи з попередження та негайної ліквідації пожеж у природних екологічних системах;
- уточнення місцевих планів запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;
- перевірки стану готовності пунктів евакуації населення на випадок можливого відселення з постраждалих територій та забезпечення цих пунктів питною водою, медикаментами тощо;
- недопущення випалювання стерні, бур'янів, смітників тощо;

посилення пожежної безпеки місць збирання, зберігання та переробки врожаю.

Ужити додаткових заходів щодо забезпечення безумовного виконання правил пожежної безпеки на об'єктах, господарська діяльність на яких може призвести до аварій екологічного та санітарно-епідеміологічного характеру, інших об'єктах підвищеної небезпеки, а також на територіях лісового фонду незалежно від відомчої підпорядкованості та форми власності, в тому числі патрулювання лісових масивів.

Забезпечити безумовне виконання заходів, визначених п.3 рішення чергового засідання обласної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій від 25.05.2017 року (протокол № 5).

Організувати взаємодію з територіальними органами Національної поліції, ДСНС України у області щодо порядку спільних дій при можливому виникненні надзвичайних подій.

ПЛАН

заходів протидії пожежам у природних екосистемах району

1. Районному оперативному штабу

1) забезпечити належну міжвідомчу координацію і взаємодію структурних підрозділів райдержадміністрації, органів місцевого самоврядування, територіальних представництв центральних органів виконавчої влади, підприємств, установ і організацій з питань пожежної безпеки, запобігання виникненню пожеж в природних екосистемах та мінімізації їх наслідків;

2) вживати заходів щодо залучення до гасіння складних пожеж, ліквідації їх наслідків наявних сил та засобів ДП «лісове господарство», сільськогосподарських підприємств, фермерських господарств, добровільних пожежних формувань;

3) забезпечити оперативне та своєчасне інформування голови райдержадміністрації, керівництва області про стан з пожежами в природних екосистемах району, їх наслідки, вжиті заходи щодо їх ліквідації.

2. Рекомендувати виконавчим комітетам міської та сільських рад:

1) забезпечити активізацію проведення роз'яснювальної роботи серед населення щодо беззаперечного дотримання правил пожежної безпеки та дій населення на випадок виникнення пожежі;

2) вживати невідкладних заходів щодо запобігання виникненню пожеж у зв'язку із сухою погодою, недопущення проведення масових заходів із застосуванням відкритого вогню у місцях із підвищеною пожежною небезпекою;

3) у разі необхідності залучати до гасіння лісових пожеж населення, транспортні та інші технічні засоби;

4) вживати заходів щодо організації цілодобового чергування членів добровільних пожежних формувань, а також створення запасу паливно-мастильних матеріалів, забезпечення готовності пожежної та пристосованої для пожежегасіння техніки;

5) вживати заходів щодо недопущення випалювання стерні, бур'янів, смітників, тощо;

6) здійснити перевірку стану готовності пунктів евакуації населення на випадок можливого його відселення з постраждалих територій та забезпечення їх питною водою, медикаментами тощо;

7) забезпечити засобами зв'язку пожежні спостережні пункти, лісові пожежні станції, кордони лісової охорони, працівників, що патрулюють;

8) організувати патрулювання на пожежонебезпечних ділянках лісових масивів, місць масового відпочинку громадян, забезпечити їх засобами наглядної протипожежної агітації та знаками попереджувального характеру

9) забезпечити організацію цілодобового чергування відповідальних осіб, добровільної пожежної охорони, транспортних і протипожежних засобів, справність пожежної та пристосованої для пожежегасіння техніки;

10) поновити систему протипожежних бар'єрів, каналів, уздовж шосейних доріг, навколо хвойних насаджень, в місцях прилягання сільгоспугідь до лісових масивів створити нові мінералізовані смуги, здійснювати догляд за ними, відремонтувати дороги протипожежного призначення, пожежні водоймища;

11) обмежити відвідування лісів населенням, заборонити розведення багать у лісових масивах у період підвищеної пожежної небезпеки;

12) заборонити заїзд на територію лісового фонду транспортних засобів протягом пожежонебезпечного періоду закрити всі непланові проїзди та другорядні дороги.

Управлінню агропромислового розвитку

1) вжити заходів щодо приведення в готовність пожежної, спеціальної та іншої техніки сільськогосподарських підприємств, фермерських господарств для можливого їх залучення до гасіння лісових пожеж;

2) організувати спільно з виконавчими комітетами міської та сільських рад роботу з обкошування та оборювання хлібних масивів в місцях прилягання їх до лісу, автомобільних та залізничних шляхів.

Правила безпеки під час виникнення пожежі в природних екосистемах:

- не панікуйте та не приймайте поспішних необдуманих рішень;
- не тікайте від полум'я, що швидко наближається, у протилежний від вогню бік, а долайте крайку вогню проти вітру, закривши голову і обличчя одягом;
- з небезпечної зони, до якої наближається полум'я, виходьте швидко, перпендикулярно напрямку поширення вогню;
- якщо втекти від пожежі неможливо, то вийдіть на відкриту місцевість або галявину, ввійдіть у водойму або накрийтеся мокрим одягом і дихайте повітрям,

що над самою поверхнею землі, – воно тут менш задимлене, рот і ніс при цьому прикривайте одягом чи шматком будь-якої тканини;

- гасити полум'я невеликих низових пожеж можна, забиваючи його гілками листяних порід дерев, заливаючи водою, закидаючи вологим ґрунтом та затоптуючи ногами;
- під час гасіння пожежі не відходьте далеко від доріг та просік, не випускайте з виду інших учасників гасіння пожежі, підтримуйте з ними зв'язок за допомогою голосу;
- будьте обережні в місцях горіння високих дерев, вони можуть звалитися та травмувати вас;
- після виходу із осередку пожежі негайно поінформуйте місцеву пожежно-рятувальну службу за телефоном «101» про місце, масштаб та характер пожежі.

Перша допомога при опіках:

- посадіть або покладіть постраждалого;
- обливайте місця опіків великою кількістю води (15 хвилин і більше);
- якщо є можливість, то зніміть з уражених місць каблучки, годинники, паски, взуття до того, поки ці місця не почали набрякати;
- зняти предмети одягу, які згоріли або ще тліють, можна лише у тому випадку, якщо вони не прилипли до уражених місць постраждалого;
- шкіру навколо опіків потрібно обробити розчином марганцівки або спиртом;
- всі опіки необхідно захистити, прикриваючи їх чистою тканиною без ворсу (простирадло або наволочка, чисті серветки);
- викликати швидку медичну допомогу за телефоном «103».

Висновки

Статистика сьогодення свідчить проте що, лєвова частка усїх надзвичайних ситуацїй, що трапились в Українї класифїкуються мїсцевого та об'єктового рївня тому і вїдповїдальнїсть за органїзацїю заходїв цивїльного захисту законодавчо покладається на мїсцевї органи виконавчої влади, органи мїсцевого самоврядування та суб'єкти господарювання.

У зв'язку з реформуванням мїсцевого самоврядування, реформуванням адмїнїстративної системи, передачі суб'єктїв господарювання, що належали до сфери управлїння мїсцевих органїв виконавчої влади, збїльшується обсяг повноважень органїв мїсцевого самоврядування. .

При подальшому реформуванні і прийнятті законїв про префектури на мою думку потрїбно не допустити прогалїн в законодавствї, щоб всї вигоди

децентралізації не обернулися для населення збільшенням надзвичайних ситуацій та масової загибелі людей внаслідок цих НС.

Для закріплення повноважень регіонів та розширення повноважень ОТГ насамперед необхідно внести зміни до закону про об'єднані територіальні громади, кримінальний кодекс, з урахуванням відкоригованої нормативно-правової бази з питань цивільного захисту.

Список літератури

1. Кодекс цивільного захисту України від 2 жовтня 2012р. редакція від 1 липня 2013 року.
2. Постанова КМУ № 11 від 9 січня 2014р. Про затвердження Положення про єдину державну систему цивільного захисту.
3. Постанова КМУ № 443 від 26 червня 2013р. Про затвердження Порядку підготовки до дій за призначенням органів управління та сил цивільного захисту.
4. Постанова кабінет міністрів України від 26 червня 2013р. № 444 . «Про затвердження порядку здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях»

5. Постанова КМУ від від 17 липня 2013 р. № 564 «Про затвердження ПОРЯДКУ функціонування добровільної пожежної охорони».
6. Правила пожежної безпеки в Україні, затверджені наказом МВС України від 30.12.2014 №1417 та зареєстровано в Міністерстві юстиції України 05 березня 2015 р. за N 252/26697.
7. Організація цивільного захисту під час реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні .
[О..Я. Лещенко, В.М. Михайлов, Н.М. Романюк, В.О. Скакун.]; за заг. ред.М.О. Маюрова , П.Б. Волянського. К. : ІДУЦЗ - 2017.
8. ДБН В.1.1.7-2002 "Пожежна безпека об'єктів будівництв
9. ДСТУ 2272-93 "Пожежна безпека. Терміни та визначення"
10. Підручник «Основи цивільного захисту» за загальною редакцією М.В. Болотських. Університет ЦЗ, ІДУСЦЗ. Київ. 2008
11. Посібник “Стан природо-техногенної безпеки Івано-Франківської області ” НТУНГ 2013р.